

DE-FRIE-DANSKE

Nr. 1.

November. 1943.

3. Aarg.

FRIVILLIG-PARADEN DEN 26. SEPTEMBER 1943

Paa vor Konges Fødselsdag den 26. September afholdt de danske Frivillige Parade foran Det Danske Hus i London.

DE FRIE DANSKE er i Stand til at bringe et Billede deraf, taget mens Pastor Viggo Jensen beder for Kongen og Danmark.

Vice-Marskallen for det diplomatiske Korps i London aflagde Besøg hos den danske Gesandt for at overbringe Kong Georgs hjertelige Lykønskning til den danske Konge.

Fra Kong Haakons Besøg i det danske Gesandtskab i London paa Kongens 73 Aars Fødselsdag. Tilvenstre: Kong Haakon sammen med danske Frivillige i de allierede Styrker. Tilhøjre: Kong Haakon i Samtale med Flight Lieutenant J.H. Fisker Hansen, før Krigen kendt som Dirt-track Rytteren Morian Hansen.

Forsiden af New York-Bladet "Daily News" den 30. August. (Tilhøjre)

Danske Fiskere, der er undsluppet fra Danmark og opbragt af den britiske Flaade, fotograferet udenfor Det Danske Hus i London. (Tilvenstre)

SCHALBURG - FOLKENE - ET MARERIDT

Mon vi Danske nogensinde har hadet saa stærkt og ubetinget, som vi i Dag hader Schalburg-Folkene? Der findes Mennesker, Danske, som har en vis Overbærenhed tilovers for de tyske Soldater. (Herregud, de gør jo kun deres Pligt...o.s.v.). Men der er absolut ingen udenfor Schalburg-Korpsets egne Rækker, som ikke nærer Had og Foragt for disse Landsforrædere, der i Fjendens Uniform i Lø af hans Magt øver Terror blandt Landsmænd.

Det er vel et halvt Aarstid siden, man begyndte at høre om dette nye Forræderkorps, som i en nordsjællandsk Lejr fik militær Uddannelse, som de, naar Tiden var inde, skulde bruge til at hjælpe Besættelsesmagten med at opretholde Ro og Orden blandt danske Borgere: Schalburg-Folkene skulde være Grundstammen i det "Hjemmeværn", Tyskerne ønskede skulde assistere Gestapo og Værnemagten, hvis der en Dag skulde blive Uro i "dette latterlige lille Land", som Dr. Best kalder Danmark.

Første Gang, det lykkedes Schalburg-Folkene at gøre sig bemærkede, var under Optøjerne i Sommer, der tog deres Begyndelse i og udenfor Restaurant "Skandia" paa Vesterbrogade. De følgende Maaneder gjorde de sig jævnligt bemærkede ved den raa og udfordrende Opførsel, som asbenbart er en Forudsætning for, at man kan finde Optagelse i Tyskernes Frikorps. Men det var først efter den 29. August, Schalburg-Folkene fik Anledning til at afsløre sig i hele deres omfattende Ondskab og Gemenhed. Den 29. September udsendte Ritzaus Bureau en Opfordring, signeret Poul Sommer, Kaptajn, til at melde sig til den nye Kamporganisation inden for Rammerne af Schalburg-Korpset, der vil byde "den fjendtlige Terror" Trods og standse den "af fremmede Agenter provokerede Udvikling, der nødvendigvis maa føre vort Land ud i bolsjevikisk Kaos".

Desværre var der Børne indenfor Ungdommen, som ikke sad denne skamløse Opfordring til Landsforræderi overhørig, men meldte sig hos Hr. Sommer i den stjaalne Frimurerloge paa Blegdamsvej, hvor Hvervningen fandt Sted. I Løbet af den Maaned, der er forløbet siden da, har Schalburg-Folkene lært os alle at forbynde deres Navn.

Som en Flok Gangstere huserer de i vor By, hvor de kommer frem, provokerer de ved deres fornærmende Ophørsel Slagsmaal og Uroligheder, overfor den mindste indbildte Fornærmelse trækker de Revolveren og fyrer løs. Adskillige Mord har de paa Samvittigheden, men naar øjeblikket er inde, hvor de skal drages til Ansvar for deres Handlinger, tager de Flugten eller kryber i Ly bag de tyske Bajonetter. Der er intet at sige til, at Hadet mod dem vokser og vokser - det har Gang paa Gang i den senere Tid givet sig Udslag i voldsomme Handlinger fra dansk Side, og saaledes vil det blive ved. Ingen tyske Trusler, ingen Kronchel'ske Bravader vil kunne standse dette.

Natten mellem den 1. og 2. Oktober, da Tyskerne foretog Arrestationer af Jøder, var de ledsaget af Schalburg-Folk!

Der er omkring disse Forbrydere skabt en Atmosfære af Skræk, Afsky og Had, som ikke

lader sig dæmpe. Disse raa og hensynsløse Fyre har vakt Instinkter i det danske Folk, som ellers slumrer, de har kaldt paa en Hævnfølelse og et Had, som ikke lader sig slukke - de er de første, der vil blive husket, og de sidste der vil blive glemt.

TYSKLAND PAA SAMMENBRUDETS RAND

Alvorlig Fare for, at Tyskerne tager Gidsler for at sikre Flugten fra Danmark

Staar Hr. Hitlers stortyske Rige paa Sammenbrudets Rand? Der er uendelig meget, der tyder paa det. Mundtlige Rappporter, der er kommet til Stockholm og København i de sidste Par Dage, og hvorefter en Del stammer fra Tyskerne selv, gaar ud paa, at Sammenbrudet staar for Døren - og i alle Tilfælde kan ventes indenfor en forholdsvis nær Fremtid.

De katastrofale Nederlag paa Østfronten i Forbindelse med Italiens Trafald og den Kendsgerning, at hele Vesttyskland i Dag bogstavelig talt er een stor Ruindyngel, har foraarsaget en Række alvorlige Revolter i forskellige tyske Byer. For 14 Dage siden var der Undtagelsestilstand i ikke mindre end 23 tyske Byer og lige i de sidste Dage har der været alvorlige Uroligheder i Berlin og Kiel.

En højtstaaende tysk Embedsmand har for nogle Dage siden oplyst til en dansk Ven, at Civiladministrationen i det store og hele var gaaet i staa, og at det ikke mere var muligt at opretholde den nødvendige Krigsproduktion. Fra samme Kilde blev det oplyst, at Harmen mod de nazistiske Ledere i Tyskland var overordentlig stor. Et karakteristisk Eksempel er, at ingen mere paa offentlige Steder vover at række Armen i Vejret til Nazi-Hilsen. Sker det, bliver vedkommende straks slaet i Jorden.

General Kesselrings pludselige Forsvinde fra den italienske Krigsskueplads for nogle Dage siden har givet ny Næring til den sidste Uges vedholdende Rygter om et defonitivt Brud mellem Hitler og hans Generaler.

VOKSENDE NERVØSITET HOS LEDENDE TYSKERE I KØBENHAVN

Det er en Kendsgerning, at der i den senere Tid har kunnet spores en voksende Nervøsitet hos ledende tyske Kræse i København og desuden en Desorganisation, som man trods alt ikke skulde tro var muligt at finde hos Tyskerne. Der er næppe Tvivl om, at Uroen hos de herværende Tyskere skyldes alvorlige Bekymringer for Udviklingen i det tredje Rige. Baade her og overalt i de undertrykte Lande ved Tyskerne saa udmærket godt, at Hadet og Hævnen lurar paa dem, og

(fortsættes Side 8)

HILSEN FRA NORGE

Fra en fremtrædende Nordmand har DE FRIE DANSKE modtaget følgende Hilsen, som det er os en særlig Glæde at bringe til vore Læsere Kundskab:

"Vi nordmenn hilser idag våre danske brødre, og er fristet til å si: Velkommen efter!

Vi sier ikke dette i en spøkefull vending. For oss er det dødsens alvor! Vi ser med forhåpning, hvordan den tyske forbindelsesveg til vårt fattige og utplyndrede land blir mere og mere gjennenhullet. Vi merker, hvordan nervøsiteten og usikkerheten øker hos våre "gjester", og Danmark er med på å skape denne uthulende Stemning innen tyskerne's rekker. Bryt broen av! La dem henge alene der oppe i våre fjell, - vi skal nok når tiden er inne ta oss av dem. Og vi står ikke alene til dette oppgjør. På Island, Færøene og i Skottland står våre egne gutter klar til innsats. Utenfor vår lange kyst ligger våre krigsskip sammen med sterke deler av den britiske home fleet klar til aksjon. Befrielseskampen er begynt! De norske og britiske fly er i daglige aksjoner mot våre undertrykkere. De forberedende kamper er igang, og vi som sitter på hjemmefronten, vi i Norge og Danmark, må nu ta del i det store befrielsesverk. Vi skal føre nervekrigen inn i de tyske rekker, og her har Danmark kanskje sin allerstørste forpliktelse - idag.

Det er en feil når Dansker tror at vi i Norge bærer nag til dere. Vi forstår Danmark, vi kjenner Danmark, og vi vet - vi har aldri tvilt på - at Danmark vilde slå til når dets time kom.

Timen er kommet!

Vi i Norge kan ikke lenger utholde de tilstander som hersker i vårt land. Vi orker ikke en krigsvinter til. Vårt folk er så fysisk svekket at vi antagelig vil bli knekket for årtier fremover hvis vi ikke nu kan kaste åket av.

Danmark har vist sin vilje til kamp. Sverige har talt Berlin imot, og Finland

D A N M A R KAF NORDAHL GRIEG

Hvor Danmarks liv var varmt og nært, fra hav til hav fortrølig kjært, hvor lett det måtte være for bombefly og panservogn, som drønnet over sogn på sogn, å ringe inn det nære!

Da det ble lyst, var Danmark tatt. Men bakkene ved Kattegatt så ingen morgenrøde, og natten senktes, stjerneløs, og græsset grånet, kilden frøs, og skogene stod øde.

Men midt i vårens bleke høst, hvor folket hadde ingen røst, forstod det dypt i sjelen det som var vårens stride lov: det ventet aldri eller sov, - men brøt seg gjennom tålen!

Langt borte fra sitt eget land har danske sjøfolk, mann for mann, i smerte villet prøve, trods navnløshetens bittere kår, å, ensomt, være Danmarks vær, med blodskjær over løvet.

Sin farfars far de tenkte på, da han i blod fra Dybbøl så det land han offret alt for; og over mangt et senket skrog fløy, usett, samme Danebrog som deres fedre falt for.

Og flygerne, de tappe få, som går til angrep i det blå fra klipperne ved Dover, de vet at det er Danmarks jøyd, sitt eget barn, sin unge bror, de alltid våker over.

Men Danmark selv? Langs Sundet går en rastløs, underjordisk vær, og stundom slynges saften som bittere oprørskilder opp og skyter frem i knopp på knopp, på tross av tyngdekraften!

Hvem snakker nå om Nordens sak? Det kreves smertétunge tak av menn som hjelper våren. I kamp må hver af oss bli fri; men i dens brorskap møtes vi, langs akrene, imorgen!

August 1943.

TO AAR ER GAAET

Med dette Nummer gaar DE FRIE DANSKE ind i sin tredje Aar-gang, trods alle tyske Forsøg paa at faa Bladet standset. Arrestationer, Husundersøgelser, Razziaer og hvilke Metoder Gestapo ellers anvender har ikke kunnet forhindre os i at bringe Sandheden ud til det danske Folk.

Og Folket har selv muliggjort dette. Overalt, hvor vi har henvendt os, har vi modtaget Befolkningens Støtte til vort Arbejde, og vi kan med Rettsige, at DE FRIE DANSKE i Dag giver Udtryk for de Tanker og Meninger, der rører sig i alle gode Danske, men som Tyskerne med alle Midler søger at undertrykke.

Vor Organisation staar saa godt rustet og er saa godt udbygget som nogensinde, og vi takker enhver, der har været os behjælpelige med at naa til dette Resultat, ligesom vi kan love vore Læsere, at DE FRIE DANSKE i den sikkert korte Tid, Krigen endnu vil være, vil gøre alt for at bringe saa paalidelige Oplysninger som muligt.

Vi kæmper med blanke Vaaben for Frihed, Sandhed og Humanitet imod Undertrykkelse, Løgn og Voldsmetoder, - derfor kan vi ikke tabe.

Redaktionen.

har også vist sin sanne sjel.

Idag går vi til kamp sammen. Vær ikke engstelige for å ta de store tap og ofre som kampen vil bringe. Det er kampen som igjen skal forene oss.

Leve Danmark! Leve den danske Soldat!"

STANDSNING AF MALMTRANSPORTERNE

Distriktschefen for de svenske Jernbaner i Luleå meddeler, at Reparationsarbejdet paa Sporet Luleå-Gällivare, som har været i Gang siden September, beregnes at kunne være afsluttet Lørdag den 13. November.

SKERPET KRIG PAA HJEMMEFRONTEN

Dag for Dag, ja Time for Time skærpes Krigen i Danmark mod de tyske Undertrykkere. Da General Kanikke den 29. August erklærede Danmarks Befolkning Krig ved at arrestere vor Konge og afvæbne Resterne af vor Hær og Flaade, gik Dannebrog til Top ude i den frie Verden. Borgerne i Danmark forstod, at nu var Øjeblikket kommet, da den direkte Kamp mod Tyskerne maatte tages op. Nu var den passive Modstand ikke længere nok. Og de barbariske Jødeforfølgelser fik de sidste Nølere med ind i den direkte Kamp.

General Kanikke, der troede at kunne standse den generende Sabotage ved et Magtbud, har i Dag set sin Magtløshed overfor de danske Patrioter. Hver eneste Nat flammes Sabotagebaserne over Landet og forårsager store Ødelæggelser paa den tyske Krigsmaskines Produktion, og ingen tysk Soldat kan mere føle sig et Øjeblik i Sikkerhed. Vi saa det fornylig, da en Bombe eksploderede i en Kafe i København, der var stopfyldt med tyske Soldater og deres modbydelige "danske" Piger, og vi saa det i Aalborg, hvor det var lykkedes Patrioterne at anbringe en Bombe i den tyske Kommandantur.

Tyskerne er fredløse i Dagens Danmark, og de vil være det indtil det Øjeblik, den sidste Soldat har forladt den danske Jord. Det er yderst beklageligt, hvis sagesløse danske Borgere kommer til Skade under Partisanernes Kamp mod Undertrykkerne, men nu véd enhver, at det er livsfarligt at være i Stue med Tyskerne og kan rette sig derefter.

De Organer, der før den 29. August arbejdede forrest i Kampen mod Undertrykkerne, staar nu sammen i en Enhedsfront. Der er blevet dannet et Danmarks Frihedsraad af Repræsentanter for de danske Bevægelser, der i Fællesskab og i Overensstemmelse med Folkets Ønsker aktivt vil bekæmpe den tyske Besættelsesmagt, indtil Danmark igen er et frit og uafhængigt Land.

Raadets Medlemmer har afgivet højtideligt Løfte om i Arbejdet for Danmarks Frihed at sætte dette Mael over ethvert Partihensyn og enhver Særinteresse, og Raadet arbejder for de demokratiske Ideer og vil bekæmpe ikke alene de ydre Fjender men ogsaa de danske Nazister, Overløbere og Kapitulanter.

Saaledes er altsaa Situationen i Dagens Danmark. Folket staar samlet i Kampen mod Tyskerne, og der kæmpes Dag og Nat - mere intensivt end nogensinde før - og det fortæller den frie Verden, at vi er lykkelige og stolte over, at Dannebrog er kommet til Top ved Siden af de øvrige fra de allierede Nationer. Og vi skal vide at kæmpe, som vore Forfædre har gjort det - indtil vort ældgamle Flag paany kan vaje over et frit Danmark.

I en Tale til Hirzen i Oslo udtalte Quisling forleden, at det paa Grund af visse Forhold ikke var lykkedes at samle saa man-

KONG GUSTAF VENTER PAA ET BREV

fra Oversætteren Dr. Stangerup

Det meddeles til DE FRIE DANSKE fra Stockholm, at Kong Gustaf hver Dag kigger i sin Brevkasse efter et bestemt Brev fra København, og Hofmarskallen har robet, at Brevet, der ventes paa, skulde være fra Oversætteren Dr. Stangerup i København.

Det er endnu i frisk Erindring, hvordan den frie Presse for et halvt Aar siden afslørede den nyvalgte konservative Folketingsmand, Redaktør ved "Nationaltidende", Dr. phil. Stangerup, der i 1940 - bukkende og skrabende for de tyske Magthavere her i Landet - paa Tryk gav Udtryk for sin Tro paa Tysklands Sejr, og som samtidig gav Raad for, hvordan vort Fædreland burde indrette sig i den europæiske Ny-Ordning under det stortyske Rige, som efter Hr. Stangerups daværende Mening utvivlsomt vilde blive et Resultat af den herskende Verdenskrig, men som i 1942-43, da ethvert Barn kunde se, hvor det bar hen, optraadte som national Formynder for den konservative Ungdom og pludselig var blevet aah saa dansk - saa dansk!

Takket være den frie Presse blev dette modbydelige Dobbeltspil heldigvis afsløret, og mange anstændige Danske tog allerede paa det Tidspunkt Afstand fra denne Ekvilibrist. Ingen er derfor blevet forbavset over, at Dr. Stangerups Uhæderlighed paany er blevet afsløret - og denne Gang endog af den ufriske Presse. For Profitens Skyld har denne konservative Folketingsmand og Første-Litteraturanmelder ved "Nationaltidende" lagt Navn til Oversættelser af svenske Bøger, skønt andre har udført Arbejdet og før at dække sin Uhæderlighed fremkom Dr. Stangerup først med en usandferdig Udtalelse til den ufriske Presse i Haab om at kunne dække dit Dobbeltspil, men han blev paany afsløret, og maatte offentligt erklære, at han havde løjet!

Intet Under, at den svenske Konge derfor daglig i denne Tid kigger efter Brevet med den Vasa-Orden, som den afslørede Dr. Stangerup har Udsudlet med sin Optræden.

Det var heller ikke mere end rimeligt, at denne højt compromitterede Struggler forsvandt ud i den Ubemærkethed, hvor den Slags Folk rettelig hører hjemme, og det har derfor vakt pinlig Opmærksomhed i alle nationale Krese, at et dansk Blad som "Nationaltidende" beskyttende tager sig af Dr. Stangerup. Vi kan ikke se rettere, end at "Nationaltidende" dermed gør sig til eet med denne udanske Mand og viser et Eksempel, der kan blive i allerhøjeste Grad alvorligt for Eladforetagendet ved Stranden. Vi formoder, at Annoncører og Abonnenter paa "Nationaltidende" er af en helt anden Mening end dette Blads Ledelse.

ge Deltagere som ved Mødet for to Aar siden. De, der forsøgte at hoppe af, burde imidlertid være klare over, at de sprang af "et Hurtigtog i fuld Fart", erklærede Quisling truende.

OVERSTALJTNANT ØRUM OG ANDRE PATRIOTER BEFRIET FRA DE TYSKE BØDLER VED DRISTIGE KUP

Sabotører og andre raske Danske har i den sidste Tid udført en Række dristige Befrielser af politiske Fanger. Disse Bedrifter har vakt Opmærksomhed ikke alene her i Landet, men de er ogsaa blevet omtalt med Respekt og Beundring rundt om i hele den frie Verdens Presse og Radio. Vi skal i det følgende give en Skildring af de enkelte Bedrifter, saaledes som vi har faaet dem fortalt af Øjenvidner.

Overstaltjtnant Ørum blev som bekendt i Foråret 1941 ved en tysk Krigsret dømt til livsvarigt Tugthus for Espionage mod Tyskland. Han sad først i Vestre Fængsel, men blev efter Dr. Bests Ankomst hertil overført til Statsfængslet i Vridalsøselille, hvor Behandlingen af ham blev meget stærkt skærpet, tildet være ikke mindst den nazistiske Fængselsinspektør Klüwers Medvirken. For en god Maanedes Tid siden blev Ørum overført til Militærhospitalet paa Tagensvej for at blive behandlet for en reumatisk Lidelse.

Den 21. Oktober havde han som sædvanlig været ude paa en Gaardtur i Hospitalets Have sammen med sin Vogter. Da de ved godt 17-Tiden vilde gaa ind paa Hospitalets Gang, dukkede der pludselig to Personer frem og pressede Mundingen af en Revolver i Siden paa Vogteren, der blev iuldstændig overrumplet. Han blev i en Fart bundet og kniplet og ført ind paa Røntgenværelset, hvor han anbragtes paa en Madras, efter at Sabotørerne havde lagt et Lagen ovenpaa denne, for at den ikke skulde blive griset til af Vogterens Støvler. Ørum blev derefter lynhurtigt ført ind paa et andet Værelse, hvor nu en tredje Person var kommet til Stede med et Sæt Tøj, som han i en Fart iførte sig. Derefter forlod han sammen med sine Befrielse Hospitalet, uden at nogen lagde et Halmatras i Vejen for dem. Der var jo intet mistænkeligt i, at 3-4 Herrer kom ud fra Hospitalet. De tyske Vagtposter, som havde holdt Vagt ved Indgangen siden den 29. August, var Dagen før blevet inddraget. Da det danske Politiv efter Tyskernes Ordre senere paa Aftenen arlagde Besøg i Ørums Lejlighed i Dr. Tværgade, var Fru Ørum borte. Hun havde da allerede mødt sin Mand paa et sikkert Sted udenfor Byen, og nu er de begge velbeholdne i Sverige.

Den bundne Vogter fik først en halt Times Tid efter løst sig. Daand saa noget, at han kunde faa Telefonen væltet ned paa Gulvet og tilkaldt Hjælp, men det var som sagt for sent.

KAPTALJTNANT HASAGER CHRISTENSEN TROEDE IKKE PAA BEFRIELSE.

En anden dansk Officer, Kaptaljtjtnant Hasager Christensen, er ligeledes blevet befriet fra et københavnsk Høspital. Han blev arresteret af Tyskerne lige efter den 29. August, sigtet for et have Kendskab til et af Tyskernes paastaede "hemmelige Vaaben". Det skal efter Sigende dreje sig om

en ny Art Lufttorpedo, som Hasager Christensen efter Tyskernes Mening skulde have fotograferet et Eksemplar af, der var faldet ned paa Bornholm. Han blev for nogen Tid siden ført fra Vestre Fængsel til Psykiatrisk Afdeling paa Kommunehospitalet efter at have faaet et Nervesammenbrud som Følge af de Mishandlinger han har været Genstand for under de tyske Forhør.

Om Aftenen den 22. Oktober - Dagen efter Ørums Befrielse - kom 6 Mand ind paa Gangen, hvor Hasager Christensen laa, og stak Portøren og en Overbyggeplejerske, som opholdt sig der, en Pistol i Ansigtet med Besked om at holde Mund. Nu skete imidlertid det opsigtsvækkende, at Hasager Christensen til at begynde med ikke vilde gaa med sine Befriere, da han ikke kendte dem og troede, at der forelaa Bortførelsesplaner arrangeret af Tyskerne. Sabotørerne maatte til sidst tvinge ham ud i Friheden, og først senere paa Aftenen blev han klar over, at det var Venner, der havde hentet ham. Ogsaa han er nu i Sikkerhed paa den anden Side af Øresund.

Samme Dag var en kvindelig Sabotør, Kontorassistent, Frk. Lise Klinting, blevet befriet fra den psykiatriske Afdeling paa Bispebjerg Hospital. Tre Mand med Revolvere overraskede Vogtersken under en Gaardtur og bandt hende, mens Frk. Klinting iførte sig noget Tøj, som Befrierne havde medbragt. Hvorpaa de alle forsvandt.

POLITIBETJENT MALLING, SKODSBORG, OG FORMANDEN FOR DEN TYSKE FREDSLIGE BEFRIET

Fra Rigshospitalet blev Politibetjent Malling fra Skodsborg befriet den 14. Oktober. Han sad fængslet hos Tyskerne, fordi han havde hjulpet en Række politiske Flygtninge til Sverige, men var nu indlagt paa Nerveafdelingen. Den paagældende Dag kom tre civile Mand, som overfor Professor Helweg udgav sig for Opdagere fra Statsadvokatens Afdeling og fremviste Politiskilte. De skulde afhøre Malling, paastod de. De bad om at se Journalen, som Professoren gik for at hente, men da han kom tilbage, var baade "Opdagere" og Fange borte.

En tysk Emigrant, Dr. Einer Kalisch, der for Nazismens Magtovertagelse var en kendt Mand i Tyskland og Formand for den tyske Fredslige, men som maatte flygte til Danmark i 1933 befriedes fra Kommunehospitalet af tre Mand, der ogsaa udgav sig for Opdagere og overmandede Fængselsbetjenten, der skulde passe paa Dr. Kalisch. Han var blevet arresteret for nogle Maanedes siden.

Endelig kan det oplyses, at den 19-aarige Gymnasieelev, Hans Edvard Wahlstrøm Teglers, der i Sommer blev anholdt efter et mislykket Sabotageforsøg paa Østerbro, den 21. Oktober blev befriet fra Skt. Hans Hospital, hvortil han var ført efter i nogen Tid at have været i 3. Grads Forhør hos Tyskerne. Ogsaa han blev saaledes reddet fra en grusom Skæbne i de tyske Bødlers Hænder.

ET KULTURFOLK I FORFALD!

Hvad skal man stille op med det tyske Folk? Hvordan skal man fordele Ansvaret for det rædselsfulde Barbari, hvori det har sænkot sig selv? Med hvilke Midler skal man plante i de Millioner af unge Mennesker, der systematisk er uddannet til Levebrødsmodere, den Spire af Aandsliv, som kan udvikle sig til Kultur? Hvordan skal de kunne lære Sandhedskerlighed og Retsind, naar de i Aarevis, under Trusler, har maattet acceptere Løgne saa grove, at de var en Fornærmelse mod selve Løgnens Ide: Den at bedrage!

Lederne i Tyskland raaber op om deres u dødelige Mindesmærkers ødelæggelse, Med hvilken Ret? Hvad har de gjort for at værne den tyske Kultur? Har de overhovedet Folk tilbage, som har Indsigt og Værdighed til at vogte den?

De er saa stolte af den tyske Kunst og Videnskab, men hvor er Arvtagerne efter de store Mænd, som de har klemte til Tavsshed eller forjaget? Hvis de unge Sjøvere, som huserer i Europa, efter tilendebragte Felttog mod jødiske Alderdomshjem skal plantes i Universiteternes Lærestole, hvilke Aandens Blomster venter de saa, der skal spire heraf?

Og den tyske Organisation? Hvor ofte har man ikke hørt den berømme af disse tyske Førere, som deler deres Tid imellem at skændes indbyrdes og forhindre det i at komme ud! Den dyriske Alvor, hvormed Maximen om den tyske Ordens Uovertræffelighed forsøges, samtidig med at alting gaar i Fisk: Felttog, Transport, Produktion og Propaganda, er lattervekkende. Hvis Tyskerne har et hemmeligt Vaaben, som de haaber skal redde dem fra Nederlaget, saa er det i hvert Fald hverken deres Organisation eller deres Humor!

Og nu har vi dem inde paa Livet som aldrig før. Deres Gemenhed og Splittelse har skiftevis vakt vor Foragt og vor Undren. Hundreder af vore jødiske Medborgere er under Trykket af Angst og Nød ført til Tyskland, mens andres Straf kun blev til Øl og Smørrebrød! Hvad tjener denne infame Calimatis til? Er det Molok i Berchtesgaden, som kræver sit Offer, mens hans nervøse Præsteskab, som frygter Folkets Harme, holder sig tilbage? Er det derfor Schalburgfolkene er sat i Virksomhed, saa de ender kan vaske deres Hænder? Eller er der endnu Liget tilbage af den tyske Godmodighed, som Goebbels har slaaet ihjel ved at tale for meget om den.

Vi véd det ikke, men vi faar det at vide om ikke saa længe, naar Nazismen er udryddet paa Jorden! Vi kan ikke finde os i, at Tusinder af Mennesker bliver slagtet, fordi een tungtbegavet Mand forlæser sig i slette Bøger om Raebiologi. Vi maa staa sammen i denne Kamp imod Raahed og Fordummelse, der breder sig som Bølger fra et Stenkast! Sejren er ikke fjern!

Men det tyske Folk - hvad skal man stille op med det? Vi kan ikke fratage det An-

Giv DE FRIE DANSKE videre!

svaret for de Ulykker, det har bragt over sig selv og over os andre! Har det ikke siddet og lubbet denne taabelige og uligevægtige Mand Hitlers Ord i sig, som var det Sødmælk, har det ikke ved Kartelys slugt hans Bog, som en Møllenskoledreng kunde have skrevet bedre? Og har det ikke laant sig til Bedrifter saa grimede, at de kun kan nævnes i Retssalene?

Det mildeste Synspunkt, man kan anlægge, er, at det tyske Folk ved egen Skyld har pådraget sig en uhyggelig Sygdom. Naar Sygdomskilden fjernes, bliver det maaske sundt. Spørgsmaalet er kun, om det er tilfældigt, at Infektionen ramte netop det tyske Folk, eller om det har farlige Anlæg, der gør en ny Infektion sandsynlig? Vi kan ikke afgøre det, Historisk arbejder med Spand af Aar. Men eet er sikkert: Tysklands Skæbne som Kulturland kommer til at afhænge deraf!

Bliver vi tvunget til at undertvinge det tyske Folk, med hvilken Ret kan det da løfte sig i Protest herimod? Har Tyskerne ikke selv med de usleste Midler forfulgt og lamslaaet en anden Race, har de ikke bragt en Verden i Ulykke ved deres rasende Iver efter at udslette den? Vil de blive hørt, hvis de klynker over en kommende Tids Forfølgelse af den kortskallede, skalklippede og mensurerede Race, der for de frie Folk i Europa synes at bære Hovedskylden for de sidste Aars Vanvid?

NEDSKYDNINGEN AF "GRIPEN"

Den svenske Presse har taget skarpt til Orde overfor Tysklands forbryderiske Medskydning af Aerotransports Passagermaskine "Gripen". "Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning" skriver bl.a.:

I Rapporterne fra Ulykkespladsen hedder det, at den angribende Flyvemaskines Nationalitet ikke kunde iagttages. Det var strengt taget heller ikke nødvendigt. Den offentlige Mening i dette Land vil ikke nære nogen Tvivl om, hvem der bærer Ansvar for det indtrufne. Omstændigherne passer paa en Krigsførelse, som vi tidligere paa forskellig Maade er kommet i Berøring med.

Og i "Nya Dagligt Allehanda" hedder det:

Vort Folk er dybt oprørt over alt dette. Det har Ret til at kræve, at der gøres alt for at skabe Klarhed omkring disse gentagne Attentater mod svensk Lufttrafik. Man kan ikke just paastaa, at der er Trængsel i Luften udfor den svenske Vestkyst. Engelske og amerikanske Jagere kommer nappe der. De Allieredes Bombemaskiner optræder vitterligt ikke alene - og intet tyder paa, at der var større Stykker paa Færde over Vandet i Vest i Nat. Tilbage staar altsaa den bestemte Mistanke, at det var tyske Maskiner fra de nærliggende Baser i Sydnorge eller det nordlige Danmark, der var paa Spil. Kan vi ikke beskytte os paa anden Maade, maa vi spørge os selv, om vi ikke er nødsagede til at indstille en vis Slags fremmed Lufttrafik over svensk Omraade.

ET KØBENHAVNSK BORGERSKAB,
DER SPILLER DOBBELTSPIL

Begejstring for engelske Radiomeddelelser
og for tyske Film

Det er sørgeligt, ja beskæmmende, at skulle sige det, men der findes endnu en Del Danske, og maaske ganske særligt Københavnerne, der endnu ikke har forstaaet Tidens Alvør og Krav til enhver dansk Borger. Vi tænker paa de Borgere, eller skal vi snarere kalde den Lænstole-Danskere, der sidder hjemme den ene Aften og begejstres over de lykkelige Nyheder, som London Radio udsender om de katastrofale Nederlag, som de tyske Hærs lider baade paa Østfronten og i Italien, men som den næste Aften ikke undser sig fra at gaa ind at se en tysk Film. Forstaa det, hvis der kan, men det er desværre en Kendsgerning, at baade det ukunstneriske Makværk "Münchhausen" og en ligegyldig tysk Farce "Pas paa min Kone" - for at tage et Par aktuelle Tilfælde - nu i længere Tid har kunnet samle fulde Huse.

Det er ikke de tyske-begejstrede, der fylder disse Biografer, for de er saa faa herhjemme, at de snart sagt kunde samles paa een Gang i en af de store Biografer. Det er heller ikke Arbejderne. De har for det første daanligt Raad, og hvad vigtigere er, de véd alle, at det er en udansk Gerning at gaa til de tyske Film i Dag; thi af hver eneste dansk Krone, der erlægges som Betaling for at overvære en tysk Film, gaar en ikke ringe Del direkte til Dr. Goebbels' kostbare Propagandamaskineri, der daglig udspreder sin Gift over hele det undertrykte Europa. Nej, det er Lænstole-Danskerne, der fylder Stolerækkerne til de tyske Film, det er det Forlystelsessyge Borgerskab, der tankeløst bidrager til at fylde Dr. Goebbels' slunkne Pengekasse.

Dette maa imidlertid nu høre op! Det er en Skamplet for vort Land, at der i Dag overhovedet findes een Dansker, der gaar til tyske Film. Som et foreløbigt Modtræk mod disse Lænstole-Danskere har DE FRIE DANSKE derfor besluttet i den kommende Tid at optage en Række Fotografier med Miniature-Apparater af det Publikum, der findes i og udenfor de Biografteatra, hvor der vises tyske Film. Disse Billeder vil saa blive samlet og udgivet efter Krigen, saa vi til den Tid nærmere kan identificere de Danske, der i en yderst alvorlig Situation var med til at støtte den tyske Propaganda.

Kan denne Foranstaltning ikke holde Folk borte fra de tyske Film, maa der benyttes skarpere Midler. Dette utiltalende Dobbeltspil har vi længe nok været Vidner til. Nu maa det høre op!

I Anledning af de mange Tilfælde af Difteritis i Roskilde har Kræslagen, Frk. Glud, anmodet den tyske Kommandant om, at alle Soldaterne i Byen blev vaccineret, da hun betragtede det som givet, at Smitten kom fra Fjenden.

VILFRÆD PETERSEN-PARTIETS
FORBRYDERISKE OPTRÆDEN

Det lille Nazi-Parti, der ledes af Vilfrød Petersen optraadte overordentligt aggressivt for at forhindre de danske Jøders Rejser til Sverige. Saaledes lykkedes det dem ved Stevns ved Hjælp af Skydevaaben at fange Lederen af en Transport, Inkassator Knud Damgaard, samt 19 Jøder, der alle blev udplyndrede. Damgaard mistede 20.000 Kr. En af Anførerne ved denne Udaad var den 22-aarige Guldsmed Arvid Lichtenstein, der for nogle Maanedre siden er blevet løsladt efter Afsoning af 5½ Aars Psykopatfængsel. Knud Damgaard har senere overfor det danske Politi givet en indgaaende Skildring af det "Forhør", han blev underkastet. Det varede i 13 Timer og foregik paa Partiets Kontor, Nørrevold 112 (sprængt i Luften Matten mellem den 21. og 22. Oktober.) Lichtenstein kørte ham dertil i Bil, hvorefter han blev anbragt paa en Træstel og belyst med stærke Projektorer. En af Gangsterne ved Navn Erland Christensen ledede "Forhøret" og forlangte at høre, hvem der stod bag den illegale Jødeflugt. Derefter forlangte han, at Damgaard skulde tilstaa, hvad han havde lavet af illegalt Arbejde og Sabotage. Men Damgaard benægtede alt, hvorpaa man blev mere aggressiv. Efter 5 Timers Forløb blev Damgaard søvnig, men det blev ham forbudt at sove eller hvile sig. Hver Gang han faldt i Søvn paa Stolen, blev han vækket brutalt og fik Ordre til "at holde Glukkerne aabne". Ud paa Morgenstunden blev han sat til at samle brugte Tændstikker op fra det meget snavsede Gulv. Det blev ham paabudt kun at tage en Tændstik ad Gangen, til Trods for at der var mange af dem, og de skulde anbringes pønt i Bunker med 20 i hver. Om Morgenen drak Erland Christensen og hans Hjælper Kaffe og røg Cigaretter, men Damgaard fik intet, og da han bad om at faa lidt Vand at drikke, sagde Erland Christensen, at "han skulde raadne op indvendig". Op ad Dagen gav en Afløser Damgaard Lov til at sove nogle Timer i en Feltseng. Senere fik han et Par Stykker Smørrebrød, men da Erland Christensen kom tilbage og hørte det, sagde han, at det ellers ikke var Meningen, at man skulde fede paa saadant et Svin. Forhøret fortsattes, og Damgaard blev truet med, at man vilde hente hans Kone og skyde ham i hendes Nærværelse, men han var stadig stejl og blev saa igen sat til at samle Tændstikker op. Dagen efter blev han i en Bil kørt til Dagmarhus, hvor en overordnet Tysker vilde udlevere Damgaard til det danske Politi, da han fik at vide, at det drejede sig om illegal Udrejse. Men Erland Christensen oplyste, at han ogsaa var Sabotør, saa Tyskerne beholdt ham. Han fastholdt imidlertid sine Benægtelser og blev to Dage efter overgivet til det danske Politi, der kort efter løslod ham.

Damgaard karakteriserer Forhøret som 3. Grads.

LÆG IKKE "DE FRIE DANSKE" I SKUFFEN! GIV BLADET VIDERE, SAA SNART DE HAR LÆST DET!

4 SCHALBURGFOLK SAARET AF SABOTAGEVAGT Nazisten, Fabrikant Willy Madsens Glemsomhed

Den 24. Oktober ved 19,30-Tiden fandt nogle voldsomme Begivenheder Sted ved Scenens, Madsen & Co.s Skotøjsfabrik "Stjernesko", Nørrebrogade 56. Seks Personer forsøgte at komme ind paa Fabriken, idet de meddelte, at de tilhørte Schalburg-Korpset, og at de skulde overtage Vagten. En af Sabotagevagterne affyrede sit Haglgevær mod dem og strakte fire til Jorden i første Skud. Resten tog derefter Flugten uden at skyde igen. De fire, der blev paa Valen, var iført Schalburg-Uniform. De tre kunde køres hjem fra det tyske Feltlazaret paa Frederiksberg Hospital efter at være blevet behandlet, mens den fjerde, Erik Nielsen, maatte indlægges. I Løbet af Aftenen anholdt Politiet yderligere 4 Schalburgfolk, der dog atter blev løsladte. Alle var svært bevæbnede med tyske 9 mm Militærpistoler, og en af Banditterne oplyste, at han havde været Medlem af Frits Clausens Parti i 6 Aar.

"Stjernesko" indehaves af Fabrikant Willy Madsen, som er gift med Skuespillerinden og Danserinden ved Det kgl. Teater, Else Højgaard. Han er ligesom sin Søster, fhv. Skuespillerinde Gerda Madsen, en fremtrædende Nazist. Han har saaledes været "Sys-selleder" i Frits Clausens Parti i København. Hele Historien forekom Politiet højst ejendommeligt. De anholdte Schalburgfolk nægtede at give nogen som helst Oplysning, men ud paa Natten fik man at vide, at det var Willy Madsen selv, der havde anmodet Schalburg-Banditterne om at overtage Vagten paa Fabriken, men han havde glemt at meddele dette til Sabotagevagtene!

BOMBE EKSPLODERET I DET TYSKE HOVEDKVARTER PAA SJÆLLAND

To tyske Soldater saaret

Fredag Aften den 29. Oktober er en Bombe eksploderet paa Hotel "Postgaarden" i Ringsted, hvor Tyskerne holder Hovedkvarter for Sjælland. To tyske Soldater saaredes. Ingen kan forstaa, hvorledes en Bombe har kunnet anbringes ubemærket af den tyske Vagt.

(fortsat fra Side 2)

at Hitlers Fald vil betyde Dommedag for dem og deres lokale Venner!

Det vides, at Forholdsregler i den Anledning er blevet drøftet paa Dagmarhus, og et Forlydende, som bærer Sandsynlighedens Præg, fortæller, at Tyskerne paatænker at tage en Række Gidsler blandt Folk i forskellige Samfundslag og Krese i et Forsøg paa at sikre de tyske Familiers og deres danske Venners Flugt her fra Landet.

Vi giver ikke denne Oplysning for at skabe Nervøsitet, men for at de Mennesker, der kunde følge sig truede af en saadan Massearrestation af Gidsler, i Tide kan tage deres Forholdsregler.

Der er al mulig Grund til at vente store Begivenheder i nær Fremtid.

+++

PØLSEMAGER DRÆBT AF DANSK SS-MAND

For nogle Dage siden er den 27-aarige Pølsemaker Carl Johan Ekenberg, Istedgade 80, der arbejdede hos Houlberg i Kødbyen, blevet dræbt af en dansk SS-Mand udenfor Restaurant "Carlsborg" i Dybbølgade. Ekenberg havde gaaet og spillet Billard i Restauranten sammen med tre andre Kammerater, da SS-Manden, der paastaas at have været beruset, var kommet ind og efter Vidners Udtalelser havde været meget udfordrende og brovtende i sin Optræden. Billardspillerne havde bedt ham om at passe sig selv, hvorefter han gennem Telefonen havde tilkaldt andre SS-Folk, vistnok ogsaa tyske, idet han foregav at være blevet truet paa Livet. Da de ankom, vilde Ekenberg og hans Kammerater gaa for ikke at blive rodet ind i noget, men idet de gik ned ad Gaden, blev der skudt efter dem, og Ekenberg dræbtes. Tyskerne har anholdt SS-Mændene, men nægter at give det danske Politi Oplysning om, hvem Morderen er.

TYSKERNE DEMENTERER RYGTERNE OM ARRESTATION AF FRIMURERE OG STUDENTER

Den 26. Oktober har Chefen for det tyske Sikkerhedspoliti i Danmark, SS-Standartenführer, Dr. Mildner og Souschefen for det tyske Ordenspoliti i Danmark, Major Rehbien, meddelt det danske Politi, at de verserende Rygter om Anholdelser af Frimurere og Studenter savner ethvert Grundlag. Dr. Mildner gav Tilladelse til, at Meddelelsen maatte gaa videre til de interesserede Parter, f. Eks. ved Oplæsning paa Forelæsnings-salene, men intet maa offentliggøres derom i Dagblade eller andre Blade.

SCHALBURG-FOLKENE TRÆNGER IND I ET GYMNASIUM

Paa Frederiksberg Gymnasium trængte uniformerede Personer forleden ind i Lokalerne og visiterede Eleverne. De sagde, at de kom fra den tyske Værnemagt og skulde undersøge, om Eleverne var i Besiddelse af illegale Skrifter eller andet Materiale, rettet mod Tyskerne. De beslaglagde en Del Royal Air Force Emblemer og lignende og truede Lærerne med at komme igen. Det danske Politi har nu konstateret, at det drejer sig om Schalburg-Folk, som ogsaa i dette Tilfælde har optraadt uden Mandat fra de tyske Myndigheder. Der vil fra det danske Politis Side blive skredet ind, saafremt lignende Ting finder Sted i Fremtiden.

SMAABIDDER

Det store Ejensomskompleks "Vesterport" er blevet rekvireret af Tyskerne fra 1. November. --- Frits Clausens "Kamp mod Bolsjevismen" foregaar paa den Maade, at han skal fungere som Kirurg ved Feltlazaretter paa den italienske Front. --- En Kammerjæger er i Færd med at desinficere Vagtlokalerne paa Amalienborg, efter at de tyske Vagter er rykket ud.

DANSKER SKUDT NED AF TYSKERNETO DANSKE SS-MÆND FORSØGER AT KVARKE EN VÆGTER

Den 20. Oktober ved 23-Tiden er den 26-årige Mærlevend Ib Egon Jensen, Hyrdevangen 6, blevet dræbt af Pistolskud fra de tyske Vagtposter udenfor Hotel "Grundtvigs Hus" i Studiestræde. Den vagthavende Officer paa Hotellet har overført det danske Politiet, at Jensen havde forsøgt at trænge ind i Lokalerne, der allerede i længere Tid har været overtaget af Værnemagten. Han havde ogsaa overfaldet en Feldwebel, og der havde ikke været andet at gøre for Vagtposterne end at skyde, sagde Officeren. Nærmere Enkeltheder om Sagen foreligger endnu ikke for det danske Politiet.

En halv Times Tid senere foregik en anden dramatisk Begivenhed paa Amagertorv. Her blev en af Vagtselskabets Vægtere, Børge Ulstrup Jensen, overfaldet af to civilklædte danske SS-Folk, der var berusede. Paa Vægterens Raab om Hjælp kom to Politibetjente til. Vægteren var paa det Tidspunkt slæbt ind paa en Trappegang, hvor Voldsmandene forsøgte at kvarke ham. Da Politiet vilde trække afsted med Overfaldsmændene, kom en ung Kvinde pludselig farende frem af Mørket. Hun fægtede vildt med en Dolk og vilde stikke en af Betjentene i Armen, hvilket dog forhindredes. Hun sagde, at hun vil forhindre, at den ene SS-Mand blev ført bort af Politiet. I den almindelige Forvirring slap hun bort i Mørket, men Politiet véd, hvem hun er. Hun tilhører den faste Garde i "Tosca" og gaar under Navnet "Tut". Hun eftersøges nu. SSerne blev ført til Politistationen, hvor den ene af dem, SS-Sturmann Kaj Jensen, blev overgivet til Feltdøgnmareriet, mens den anden, Eli Werner Holmberg Gudmundsen, der var blevet afmønstret Dagen før, blev sat i dansk Arrest.

DE SIDSTE - FOR DENNE GANG -
I HORSERØDLEJREN

For nogle Dage siden blev Pastor Gunnar Engberg løsladt fra Horserødlejren, og tilbage sidder nu kun Professor Hal Koch, Sekretær, tidligere Redaktør af "Stud.jur" Bo Bramsen, B.T.s militærpolitiske Medarbejder, Redaktør Zemann, Ostenfeldt og Langvardt (K.U.). Endvidere Børge Halvorsen, der nylig er blevet overflyttet fra V. str. Fængsel.

I Vestre Fængsel sidder tilbage af Folk, der blev arresteret den 29. August: Erik Haunstrup Clemmensen, Ib Philipson, Tage Goldschmidt og Mogens Føns Grove, alle fra K.U.

Siden de danske Soldater i Næstved blev internert den 29. August, har Tyskerne arbejdet paa at sætte den nye Garderhusarkaserne i Stand til at modtage en større Styrke tyske Tropper. Det meddeles nu, at der er ankommet en Cyklistbataillon paa ialt 1120 Mand til Kasernen. De kom i et Ekstratog, bestaaende af franske og italienske Jernbanevogne. Alle Soldaterne er Rekonvalescenter, og det er Meningon, at de skal blive paa Kasernen i Næstved i ca. 7 Uger.

VED DE?

at den danske Militarattache Hartz, hvis Arrestation er blevet meddelt i den svenske Radio, blev taget, fordi Tyskerne i Direktør Stemanns Kontor i Krigsministeriet fandt nogle Rapporter fra Hartz fra Berlin, som sa ganske afgjort ikke faldt i Tyskernes Smag.

at 17 af de 26 saerede danske Statsborgere i "Mokka" var Kvinder, der gik med Tyskere.

at 17 Sabotører, der har siddet arresteret i Esbjerg, ved en tysk Krigsret er blevet idømt Fængselsstraffe fra en Maaned til livsvarigt Tugthus.

at det er lykkedes fhv. Fængselsbetjent Hans Sørensen, Sølvsmed Carlo Emil Hansen og Underkvartermester i Flaaden, Knud Brock Alsted, at flygte fra Arresten i Hølsingør efter at have bundet og kneblet Arrestbetjenten. De var blevet taget af Politiet for en Maanedes Tid siden under Forsøg paa Udrejse til Sverige.

at Socialtjenesten har taget 450 Lejligheder tilhørende flygtede Jøder under Administration.

at "Nürnberglove" nu er indført ved den danske Statsradiofoni. Det vil sige, at alle ansatte skal skaffe "Arierattest".

at alle danske Flygtninge ved Ankomsten til Sverige modtages af de danske Politifolk, der har været nødsaget til at gøre Turen over

Sundet, og at det paa den Maade er lykkedes at tage flere tyske Spioner, der skulde over for at optræde som Stikkere.

at de aarhusianske Elektrikere iflg. en Aarhusavis aldrig tidligere har haft saa travlt som i disse Dage. Det er Lysreklamerne, der faar sig et Eftersyn.

TYSKERNES HAABLØSE KAMP MOD DEN FRIE PRESSE

Tyskerne betragter den frie Presse, der opfordrer - direkte eller indirekte - til Sabotage, som lige saa farlig som Sabotagen selv, og de gør sig alle mulige Anstrengelser for at faa den standset. Sidst har man forsøgt sig imod "Hjemmefronten" og villet arrestere K.U.eren Høghart Skjold Petersen, men han var gaaet hjemmefra $\frac{1}{2}$ Time før. Paa hans Bopæl fandt man saa mange Eksemplarer af Bladet og en Masse Materiale til dets Fremstilling, at man fyldte 2 Vogne ved Bortkørslen. Efter Sigende var der 7 Skrive-maskiner og 2000 Eksemplarer af Bladet, foruden store Mængder Papir.

Men det er altsammen skønne spildte Anstrengelser. Intet kan standse den frie Presses Folk, og intet kan forhindre den frie Presse i at udkomme. Men det vilde vel nok være for meget at forlange, at en Tysker skulde kunne indse det.

ET DEMENTI - OG EN UNDSKYLDNING

Fabrikant Skifter havde ikke ringet til Gestapo

DE FRIE DANSKE har været udsat for en Mystifikation, idet en Hjemmelsmand, hvis Pæliedighed vi ikke havde Grund til at tvivle paa, var kommet i Besiddelse af Oplysninger, der fastslog, at Fabrikant Skifter, Taarbæk, som meddelt paa en af vore Løbesedler, havde gjort sig skyldig i den udanske Handling at foretage Anmeldelse til Gestapo om nogle Flygtninges formodede Udrejse.

Da Hr. Skifter faktisk den paagældende Aften befandt sig paa Havneterrænet, og da det er konstateret, at de danske Opryngninger til Gestapo har fundet Sted fra en Telefon paa Havneterrænet, har dette bestyret de til vor Hjemmelsmand givne Oplysninger.

Ifølge Sagens alvorlige Natur ansaa DE FRIE DANSKE det for sin Pligt at bringe Oplysningen frem, men vi beklager overordentlig at have været udsat for en Mystifikation, idet Anmelderens rigtige Identitet senere er blevet fastslaaet, og vi skal forbeholde os i næste Nummer at bringe Sagens videre Opklaring, idet vi dog allerede paa nuværende Tidspunkt ønsker at reise Fabrikanten for enhver Mistanke og beklage vor Adel i det skete.

Redaktionen

DANSK POLITI STØTTER SABOTAGEVAGTERNE

Forleden traf 3 danske Betjente fire Mand i Nærheden af "Atlas" og spurgte, hvad de havde at gøre der. Folkene svarede ikke men stak i Rend. Betjentene skød efter dem men ramte en af deres egne i Benet. Det danske Politifortsatte Vagten og togreb ved Midnatstid den 17-aarige Skoleelev Ove Jensen og en 30-aarig Landinspektør Hjørlev. Paa Politistationen tilstod Ove Jensen under Forhøret, at han havde Aftale om at træffe andre ved "Atlas", hvor der skulde ske noget. Landinspektøren nægtede at kende noget til det. Han var tilfældig passeret forbi. Ove Jensen opgav 3, som skulde have været med, og som Politiet tidligere havde truffet paa Nørrebros Runddel. Man kunde derfor hente dem omgaende i deres Hjem. Det var Kommuneleer Jørgen Ejlersen, Ordrupvej 70, (29 Aar), Skotøjshandler Harry Petersen, Vinkelager 68, (30 Aar), mens Navnet paa den tredje ikke kendes. De nægtede alle bestemt at have Forbindelse med Sabotører, men indrømmede at der rimeligvis skulde ske noget ved "Atlas".

Det er uden Tvivl med en ikke ringe Forbavselse, at Befolkningen vil modtage Oplysningen om, at det københavnske Politier Begivenhederne den 29. August og 4. Oktober - nu gaar i Samarbejde med Tyskerne i Kampen mod de danske Patrioter, men maaske tør man haabe paa, at det drejer sig om et isoleret Tilfælde.

Lyt altid til den svenske Presse!

NY NAZI-RESTAURANT PAA VESTERBRO

Der er for kort Tid siden aabnet en ny Danserrestaurant ved Navn "Carlton" paa Vesterbrogade i København. Der har været fuldt Hus hidtil, men det skyldes sikkert, at Københavnerne ikke har anset, at Direktøren er den noksom bekendte Quislingbeundrer og Tyskerven, tidligere Inspektør i Restaurant "Frascati", Holger Brokholm. Men nu véd man det - og holder sig derfra.

EN UNDERLIG "DANSKER"

Det er oplyst, at Direktør Thomsen, Hornbæk Badhotel til Gestapo har angivet, at der blandt de paa Hotellet internerede danske Officerer befandt sig tre af jødisk Afstamning, nemlig Ritmester Paul Jorck-Jorckston, Kaptajn Aage Eduard Grøsted Klein og Reserveintendant E. Rubinstejn. Gestapo indfandt sig, men erklærede efter en kort Samtale med de to førstnævnte, at man ikke havde nogen Interesse i deres Person, da de var Brøkjøder, hvorimod Rubinstejn blev arresteret og ført bort.

Aarsagen til Hr. Thomsens Handling angives at være, at der fra de danske Officerer havde været rettet Henvendelse til den tyske Oberleutnant Peters paa Stedet med Klage over, at Thomsen benyttede sig af Situationen og skruede Priserne op, naar nogle af Officererne skulde have deres Hustru paa Besøg. (Vore Læsere vil erindre, at der i Sommer var adskillige Klager i Dagspressen over Hotellets ublu Priser.) Oberleutnanten meddelte Thomsen, at saafremt han ikke ændrede Fornøddene i tilfredsstillende Retning, vilde Varnemagten selv overtage Hotellet, og han tilføjede, at han syntes ikke, at Varten kunde være en saadan Opførsel bekendt overfor sine egne Landsmænd.

Vi kan samtidig oplyse, at et kendt københavnsk Konditori sendte Rager til Officererne paa Kongens Fødselsdag, men Hr. Thomsen forlangte Betaling for at servere dem.

"DEN BLAA BOG"

(fortsat)
Cand. phil. P. Bjørnved, Svend Trøstvej 6, Ege 4674. Manden, der oplæser Radioavisens "Kommentarer".
Jens Evald Byrgesen, Maagevej 2, St., th. Stikker for Gestapo.
Kapelmester Henry Ytting, Niels Ebbesonsvej 14, Vester 7648. Dirigerede det Orkester, der spillede for Schalburg-Fonden ved Transmissionen den 17. Oktober.

(fortsættes)

VEDRØRENDE DE KØBENHAVNSKE DROSKER

Til de københavnske Droskechaufførers Ros skal det siges, at det store Flertal er gode danske Mænd, men der er nogle enkelte, som man gør klogest i ikke at stole for meget paa. Deres Vogne har følgende Numre:
K-Vognene: 984-989-1028-1032-1068-1132-1236-1281-1283-1377-1423-1446-1500-1507-1707-31.475-31.580. A-Vognene: 270-272-279-285-1238-1373-2032-8004-8032.